Ao. 1858. Zaturdag

No. 127. 23 October.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 20 October 1858.

Bij Gouvernements resolutie dd. heden No. 2, is:

1o. Aan de Brandmeesters F. C. Bruggeman en A. H. Möhlmann verleend een *eervol* ontslag.

2o. Bevorderd tot Brandmeesters de Onder-Brandmeesters J. J. P. Wessels, P. J. Wijnbergen, L. Schmidt, C. Harrevelt, Moz. Sam. Polak, G. Oppenheimer, A. Levij, M. J. Heijmans en A. H. Brandon.

3o. Benoemd tot Onder-Brandmeesters P. J. Heijmans, J. J. Podekowitz, E. Pinto, H. C. Levij, G. H. Samson, A. Voets, G. J. J. Karg, Gerrit van Dijk, P. J. Reeberg, A. Schloss, en A. J. Malmberg.

Bij afwezigheid van den Gouvernements Secretaris,
De Hoofd-Commies,
J. E. WESENHAGEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 22 October 1858.

Bij Gouvernements-resolutie van heden No. 5, is ter voorziening in de dienst, tengevolge van het, aan het lid van het Geregtshof, Mr. G. de Meinertzhagen verleend buitenlandsch verlof, als lid van het Geregtshof gequalificeerd, de Heer Mr. B. E. Colaço Belmonte.

Bij afwezigheid van den Gouvernements Secretaris,
De Hoofd Commies,
J. E. WESENHAGEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 22 October 1858.

(12426) Alzoo Petronella Faans van het Gouvernement de vergunning heeft verzocht om voortaan den naam te mogen dragen van:

MARIA PETRONELLA MAC INTYRE;

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten redenen van bezwaar daartegen te hebben, in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van *zes* weken, na de dagteekening dezes, daarvan aanteekening ter Gouvernements-Secretarie te doen.

Bij afwezigheid van den Gouvernements Secretaris,
De Hoofd-Commies,
J. E. WESENHAGEN.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 15 October 1858.

Ten gevolge van de daartoe gedane verzoeken, zijn *Brieven van Manumissie* verleend geworden, als:

1o. Aan den slaaf *Joseph*, geboren in 1826, zoon van *Coba*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan M. Zweever.

2o. Aan de slavin *Cornelia*, geboren in 1840, dochter van *Amerika*, toebehoord hebbende aan plant. *Rozenburg*, divisie *boven Commewijne.*

3o. Aan den slaaf *Eduard*, geboren in 1819, zoon van A. M. Staphorst, toebehoord hebbende aan R. C. Olivieira.

4o. Aan de slavin *Elisabeth*, geboren in 1823, dochter van *Johanna 2e.*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan J. N. Eckhardt de Mesquita.

5o. Aan de slavin *Saraatje I*, geboren in 1807, wier moedersnaam onbekend is en hare kinderen: *Adriaan*, geboren in 1840 en *Carolina*, geboren in 1843, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan F. A. Eckhardt de Mesquita.

6o. Aan de slaven *Clarentje*, geboren in 1798, *Ferdina*, geboren in 1830, wier moedersnamen onbekend zijn, en *Esther*, geboren in 1847 en *Hendrik*, geboren in 1850, kinderen van *Ferdina*, toebehoord hebbende aan de boedels M. S. S. Machielse wed. J. A. Eliazer en A. S. S. Machielse.

7o. Aan de slavin *Iris*, geboren in 1795, dochter van *Constantie*, toebehoord hebbende aan H. J. Serres, H. L. de Villeneuve nom. ux. en de wed. H. G. Beverleij geb. Steglich.

8o. Aan het slavenkind *Petronella*, geboren in 1851, dochter van *Frederica I*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan E. J. Sind.

9o. Aan het slavenkind *Wilhelmina*, geboren in 1858, dochter van *Constance*, toebehoord hebbende aan P. de Montel.

10o. Aan het slavinkind *Andro*, geboren in 1853, zoon van *Santje*, toebehoord hebbende aan plantage *Saltzhalen*, divisie *boven Commewijne.*

11o. Aan het slavenkind *Johan*, geboren in 1847, zoon van *Saraatje*, toebehoord hebbende aan J. C. Sanches.

12o. Aan het slavenkind *Jacques Louis Theodorus*, geboren in 1858, zoon van *Frederica*, toebehoord hebbende aan J. Robles nom. ux. en S. Simons.

en 13o. Aan het slavenkind *Henrietta*, geboren in 1855, dochter van *Jetta*, toebehoord hebbende aan plant. *Petersburg*, divisie *boven Suriname en Thorarica.*

Zullende gemelde gemanumitteerden voortaan de namen voeren van:

1o. *Thomas Joseph Eever.*
2o. *Cornelia Ennij.*
3o. *Eduard Johannes Baptist Olyfiera.*
4o. *Paulina Elisabeth de Mee.*
5o. *Jacquelina Saraatje Gravestra.*
Hendrik Adriaan Gravestra.
Wilhelmina Carolina Gravestra.
6o. *Antoinette Clarentje Magielse.*
Christiane Ferdina Magielse.
Paulina Esther Magielse.
François Hendrik Magielse.
7o. *Antoinetta Iris Neuport.*
8o. *Petronella Charlotte Kook.*
9o. *Wilhelmina Letnom.*
10o. *Androuw Wijg.*
11o. *Johan Alfarez.*
12o. *Jacques Louis Theodorus Simeons.*
en 13o. *Henriette Francina Andes.*

Bij afwezigheid van den Gouvernements Secretaris;
De Hoofd-Commies,
J. E. WESENHAGEN.

Gouvernements-Secretarie.
Aanzoek voor Vrijgeving.

1858.
22 Oct. Van den slaaf *William*, geboren in 1821, wiens moedersnaam onbekend is, toebehoorende voor den vrijdom aan de Wed. P. Simons.

Bij afwezigheid van den Gouvernements Secretaris,
De Hoofd-Commies,
J. E. WESENHAGEN.

Eerste Afkondiging.

Benoodigd voor 's Gouvernements Dienst.

DIVERSE *FOURNITURES* en andere *HUISHOUDELIJKE BENOODIGDHEDEN* ten dienste van het Militair Hospitaal, alwaar de modellen te bezigtigen zijn.

De bus der inschrijvings-billetten ter Gouvernements-Secretarie, alwaar eene specifieke lijst is aangeplakt, zal geligt worden op Dingsdag den 26 dezer maand, des voormiddags ten 10 ure.

Paramaribo, den 20 October 1858.
De Administrateur van Financien,
A. DE MAN.

MARINE.

De Vendumeester J. C. GOMPERTS, als daartoe gemagtigd zijnde door den Kapitein Luitenant ter Zee, Stations Kommandant te *Suriname*, zal op VRIJDAG den 29n. OCTOBER a. s., ten zijnen huize publiek aan den meestbiedenden voor a f b r a a k verkoopen:

's Rijks Kanonneerboot,

liggende aan de *Waterzijde over de Oranje straat*, met de daar aan boord zijnde MAST, ZALING, *twee* ZWAARDEN, *twee* IJZEREN MIKKEN, *twee* TRAPPEN en KOMBUIS met KASTEN; benevens in kavelingen van No. 1 tot No. 37: eenig TOUWWERK, BLOKKEN, IJZERWERK, NACHTHUIS met KOPEREN KAP, STUURRAD, eenige VLAGGEN en LEDERGOED, en wat verder zal worden aangeboden. Zijnde alles *een* dag voor den verkoop, ten zijnen huize ter bezigtiging en de Kanonneerboot op de opgegevene plaats.

De Kooper van de KANONNEERBOOT zal gehouden wezen, dat dezelve *eene maand* na den verkoop gesloopt zij.

Paramaribo, den 23 October 1858.

De Mormonen.

De discipelen van Joseph Smith, den stichter van de godsdienst der Mormonen, hadden zich in de Noordwestelijke staten van Amerika gevestigd. Hoewel weinigen in getal, begonnen zij spoedig bij de bewoners dier streken gehaat te worden, die hen dan ook overal verdreven. Zij besloten eindelijk, twaalf of vijftien jaren geleden, naar de vallei van het Zoutmeer de wijk te nemen, en zoodoende de bergen tusschen zich en het overige gedeelte der wereld te stellen. Zij vertrokken dus van de oevers van den Missouri, op 500 a 600 mijlen boven het punt, waar deze rivier in den Mississippi vloeit, trokken eene vlakte van 1200 mijlen door, beklommen het Rotsgebergte en vestigden zich in de valleijen, die zich tusschen den bergketen van Wasatch en de Sierra Nevada bevinden. Het land, dat zij doortrokken, was toen en is nu nog slechts bewoond door wilde stammen en brengt alleen een schraal grasgewas op, dat tot voedsel voor de kudden der landverhuizers dient. Het is in de vallei van de Zoutmeer, eene nagenoeg woeste landstreek en bewoond door zeer vijandige Indiaansche stammen, dat de heiligen eene stad hebben gebouwd, van vijf of ses vierkante mijlen omtrek en die slechts tien of vijftien duizend zielen telt. Zij stichtten ook talrijke nederzettingen van een onderschikt belang. Deze nederzettingen, welke verspreid liggen over eene uitgestrektheid van eenige honderde mijlen, tellen naar men zegt, 35 a 40.000 inwoners.

De grond van die vallijen is alles behalve vruchtbaar; slechts een vierde gedeelte is ter bebouwing geschikt en dan moet men daarbij nog het stelsel van irrigatie volgen. Het overige gedeelte is met rotsen, zoutmeiren of poelen bedekt. In weerwil van die moeijelijkheden slaagden de Mormonen er in, door hunnen arbeid, hun geduld en zuinigheid, gedurende eenige jaren vrij wel in dit land te leven, en zich zelfs eenige gegoedheid zoo niet weelde te verzekeren. Gedurende verscheidene jaren schenen zij gelukkig, gloeijende van ijver voor hunne godsdienst, doch rustig, verdraagzaam en aan de wetten onderworpen. Zij zonden zendelingen naar alle Christelijke landen om proselieten te maken en deze over te halen, naar het nieuwe Sion over te komen.

Deze zendelingen slaagden zeer goed, vooral onder de arme klasse in Engeland, Wallis, Duitschland, Denemarken en Zweden; somtijds bekeerden zij zelfs welopgevoede en gezeten menschen, die, gehoor gevende aan hunne verleidelijke taal, rang, fortuin en bloedverwanten vaarwel zeiden om de stem van den profeet te volgen.

De kerkelijke inrigting was in den beginne democratisch, liberaal en ordelijk. Men had nog niet aan de veelwijverij gedacht. Eindelijk drong het zedenbederf tot de nieuwe gemeente door. De hoofden der kerk, de uitgestrektheid van hunne magt beseffende, werden langzamerhand tirannieke meesters. De veelwijverij werd eerst geduld, doch vervolgens verpligtend gemaakt, door haar in de geloofsbelijdenis op te nemen.

Wat was het doel van den profeet met de verbreiding van deze leer? Hij verlaagde het volk door het tot den slaaf van dierlijke hartstogten te maken, door elk gevoel van kieschheid en eer uit te dooven, hij gewende het er aan om onder den dekmantel der godsdienst elke misdaad te plegen. Doch weldra rezen er ernstige verdeeldheden. IJverzucht, haat en twist werden algemeen. De profeet verklaarde dat dit eene straf was voor hunne ongehoorzaamheid; hij bedreigde hen, die de uitspraken des Heeren zouden durven beoordeelen, met verschrikkelijke straffen en om zijn gezag des te beter te vestigen, organiseerde hij eene geheime bende ruiters, wier aantal thans meer dan 2000 bedraagt. Hij verdeelde hen in kleine kompagnien en noemde hen engelen van verdelging. Hunne taak bestond vooral daarin om de magt der kerk te handhaven, hare bevelen ten uitvoer te brengen, de wederspannigen te straffen, de heidenen wier invloed nadeelig beschouwd werd, te vermoorden of te verjagen en door middel van verworging de heiligen die verdacht werden afvallig van de leer te zullen worden; van den eeuwigen dood te redden.

Zulk een stelsel kon niet in gebreke blijven twisten tusschen de heiligen en de ketters te doen ontstaan. Het was onmogelijk dat deze theocratie van de ergste soort in den boezem eener republiek kon blijven bestaan zonder tweedragt op te wekken. De heiligen kenden geene andere wet dan de kerk. De heidenen, als burgers der Vereenigde Staten, aan de bondsregering onderworpen en regthebbende op hare bescherming, wilden zich niet onderwerpen aan de afpersingen en vervolgingen der kerk. De heiligen, die aarzelden, werden dikwijls met de grootste onmenschelijkheid behandeld. Zoo verjoeg men onder anderen in het midden van den winter de vrouwen, die er niet in wilden toestemmen de vijfde of zesde *geestelijke* vrouw te worden van den een of anderen ellendigen polygaam, die hooge geestelijke waardigheden bekleedde. De heidenen namen die vrouwen op, gaven haar schuilplaats en voeding en verijdelden aldus de plannen harer vervolgers, die door ligchamelijk lijden den tegenstand hunner slagtoffers hoopten te overwinnen.

Brigham Young, door het geduld der regering stoutmoedig en onbeschaamd geworden, wierp eindelijk het masker af, tartte het gezag, verjoeg de ambtenaren van het grondgebied, liet de regtbanken sluiten en verklaarde dat voortaan hij alleen zoude regeren, tot God hem zoude veroorloven zijn ambt neder te leggen, en dat voortaan het volk zelf zijne opperhoofden zoude kiezen.

Dit was eene daad van hoog verraad. Zoodra de bondsregering hiermede bekend was besloot ze te handelen. Een klein leger van 2500 man ontving bevel naar Utah te vertrekken, ten einde de burgerlijke authoriteiten te hulp te komen en den opstand te dempen. Deze reeds op zich zelf onvoldoende strijdmagt werd nog verminderd door het bevel van den president Buchanan om er een gedeelte van naar Kansas te zenden. Er werden dus slechts 1400 man afgezonden om eene bevolking van 35 a 40 duizend Mormonen tot de orde terug te brengen. Buitendien bleef men zoolang besluiteloos omtrent de middelen van het transport dier troepen, dat zij in het Rotsgebergte door orkanen en den winter werden overvallen en genoodzaakt in de vallei van Blacks-Ford, langs de Groene Rivier te kamperen, op slechts 113 mijlen van de stad aan het groote Zoutmeer.

Doch tusschen het leger en Utah was nog de bergketen van Wasath, welke men moest overtrekken en deze bergen waren den 12 Julij ll. nog met verscheidene voeten sneeuw bedekt, hoe zoude men die in den winter kunnen passeren? Buitendien verspreidden de Mormonen zich op de wegen, maakten zich meester van de konvooijen, roofden of verbrandden ze, en de te naauwernood gekleede soldaten leden groot gebrek aan levensmiddelen. In weerwil dier ontberingen geniet het leger der Unie eene uitmuntende gezondheid en is het met eenige bataillons vermeerderd, waardoor het effectief op 2500 man gebragt is. De handelwijze der regering van de Vereenigde staten is in deze geheele zaak eene reeks van misslagen geweest. Gaat men terug tot het presidentschap van den heer Fillmore, dan ontwaart men dat hij tot gouverneur van Utah, Brigham Young benoemde, die reeds het hoofd van de kerk der Mormonen was en die zich toen reeds vijandig gezind jegens de bondsregering getoond had. Die benoeming werd door de Amerikanen met afkeer gezien. De functien van gouverneur gaven aan Brigham Young een grooten invloed op de wilde stammen en maakte deze laatste tot de werktuigen van zijn wil.

De regering van den president Pierce erkende de wenschelijkheid van het nemen van energieke maatregelen om de steeds toenemende magt van Brigham Young te verbreken en ofschoon verliepen vier jaren vóór men er aan dacht een einde te maken aan het gezag van een man, die er slechts gebruik van maakte om bij zijn volk denkbeelden van onafhankelijkheid en opstand te voeden. De expeditie van het vorige jaar is weder een misslag; in plaats van 1400 man, had men 5000 man moeten zenden en dit wel tijdig genoeg, om vóór den winter de plaats hunner operatien te kunnen bereiken. Eene gecombineerde beweging ware voldoende geweest om den opstand te dempen de aanmatiging van Brigham Young den kop in te drukken, zijn prestige te vernietigen en eene duurzame rust te herstellen.

In plaats van krachtdadig te handelen, was de heer Buchanan bevreesd voor de gevolgen der expeditie, en hij zond, twee of drie maanden geleden, via California, den kolonel Thomas L. Kane naar het Zoutmeer, om te beproeven onderhandelingen aan te knoopen. Kolonel Kane vervulde zijne zending en keerde

eenige weken geleden over het kamp terug, met een voorstel van Brigham Young, die belooft zich aan de wetten der Unie te onderwerpen, zoodra het leger teruggeroepen zoude zijn.

De heer Cummings, die ten vorigen jare benoemd werd tot gouverneur van Utah, in de plaats van Brigham Young, doch die in het kamp zijn verblijf bleef houden, heeft zich na de zending van kolonel Kane, eveneens naar Sion begeven en bij zijne terugkomst in het kamp, heeft hij verklaard, dat alles was afgeloopen en dat de civiele autoriteiten hunne functien konden aanvaarden, wanneer het leger niet in de Vallei zoude doordringen. Doch daarin was juist de moeijelijkheid gelegen. Generaal Johnston had bevel er in door te dringen en scheen niet geneigd zich voorwaarden door landverraders te laten voorschrijven.

De zaken stonden op deze hoogte, toen er commissarissen aankwamen met een proclamatie, waarbij vergiffenis werd toegezegd, op voorwaarde dat het leger de stad zoude binnentrekken. Dit gedeelte der proclamatie was in volkomen overeenstemming met de bevelen van den generaal, en den 12d n Junij ontving het leger dan ook bevel voorwaarts te rukken.

Indien men zich verlaten mag op getuigen, wier verklaringen wel eenig geloof verdienen omdat het heidenen en heiligen zijn, die de Vallei zijn ontvlugt, dan is het verzet van Brigham Young weinig meer dan eene stoute snoeverij. Hij kan slechts beschikken over 7500 man, in staat om de wapenen te dragen, en van deze zouden nog maar 3000 goede soldaten zijn, indien zij door bekwame officieren werden gekommandeerd. Zij weten echter niets van de krijgskunst, hunne wapenen en ammunitie zijn gebrekkig en is hunne ammunitie eenmaal gebruikt dan kunnen zij geene andere bekomen, daar het hun aan de grondstoffen ontbreekt om buskruid te vervaardigen.

Toen Brigham Young bespeurde dat die snoeverij niet baatte en dat het leger niet zoude terug trekken, zag hij dat hij gevaar liep op een schavot te sterven en met zijn leven het prestige te verliezen; alstoen verspreidde hij het gerucht dat hij verlof had bekomen zich in de Engelsche bezittingen aan den Stillen Oceaan te vestigen. Doch dit bleek ongegrond te zijn; men geloofde algemeen dat de Mormonen voornemens waren zich in de Mexikaansche provincie Sonora te vestigen; dit plan hebben zij echter eveneens moeten opgeven, daar het hun aan de middelen ontbrak om die moeijelijke en langdurige reis te volbrengen.

Men moest evenwel die stad verlaten voor de aankomst van het leger, want drie vierde der vrouwen en een groot gedeelte der mannen zouden zich onder de bescherming dier troepen geplaatst hebben. De Heiligen kregen dan ook bevel zich naar het Zuiden te begeven, en hunne huizen zoodanig in te rigten dat ze gemakkelijk in brand gestoken konden worden. Toen de gouverneur Cummings de stad binnentrok, vond hij haar ledig, met uitzondering van eenige honderde mannen, die bereid waren de bevelen van den profeet ten uitvoer te brengen. De Mormonen hebben zich naar Provo en naar eenige andere hunner nederzettingen begeven, van waar zij ongetwijfeld zullen terugkeeren om gebruik te maken van de hun verleende vergiffenis, die echter geen betrekking heeft op de vóór den opstand gepleegden moorden en diefstallen. (O.)

Berigten van verschillenden aard.

Onlangs werd een zakkedrager begraven, die door eene mug gestoken was, welke naar alle waarschijnlijkheid op een besmet dier gezeten had, en met den steek het gif in het ligchaam van den ongelukkige drong, die weinige uren daarna onder de vreesselijkste pijnen den geest gaf. Het lijk zwol vreeselijk op en zoo snel, dat men het niet langer boven aarde durfde te houden. Naar aanleiding van dit betreurenswaardig voorval wijst de berigtgever op het gevaarlijke der onvergeeflijke onverschilligheid van vele landlieden en bezitters van tuinen, die gedoode molien, muizen enz. onbegraven laten liggen. Heeft eene groote vlieg, enz. op zulk een kreng gezeten, dan kan haar beet of steek vergiftigend werken en den dood ten gevolge hebben. Zoodra men door het een of ander insect gebeten of gestoken is, haaste men zich de plaats met geest van ammoniak te bevochtigen, welke, terstond aangewend, het gevaar kan wegnemen.

De *Moniteur de la Flotte* bevat eenige niet onbelangrijke mededeelingen, omtrent den Nieuw Caledonischen Archipel, welks hoofdeiland het het Dennen-, Cypressen-, of ook wel Pijnboomeiland genaamd, onlangs, gelijk men zich zal herinneren, door de Fransche regering tot eene deportatie-plaats is ingerigt. De kolonisten — zegt het blad — zijn daar nog niet talrijk. Te Ti-Ouaka, Ranala, Port de France en op het Dennen-eiland zijn er te zamen nog maar ongeveer honderd. Op het laatstgenoemde bevindt zich het hoofd-etablissement der zendelingen; de zeven andere volkplantingen vindt men op Nieuw Caledonie zelf, Ti-Ouaka, Taio, Poëbo aan de oostkust en op Beley, een meer noordwaarts gelegen eilandje, zoowel als op het meer westelijk Port de France. De bevolking van La Conception, 3 uren van Port de France, ten bedrage van 400 zielen, legt zich ijverig op den landbouw toe en betoont zich zeer gehecht aan de Franschen. Een aantal matrozen en soldaten hebben daar reeds mede handen aan het werk geslagen, tot den aanleg van een nieuwen weg naar Port de France. Tot zoodanige werkzaamheden zijn anders de inboorlingen vooreerst nog niet bruikbaar, doordien zij natuurlijk nog te veel behebt zijn met den tragen aard, die de Oceanische volksstammen zoo bijzonder kenmerkt. Op Nieuw Orleans ziet het er ten dien aanzien eenigzins beter uit, doordien de bodem er niet, zoo als op Nieuw Caledonie het geval is, alle levensbehoeften opbrengt zonder eigen arbeid te vorderen, maar werkelijk eene geregelde bebouwing vereischt, tengevolge waarvan die eilanders dan ook meer aan werk en bezigheid gewoon zijn, en zich onder de Polynesische volken door meerderen ijver en meerdere vlugheid onderscheiden. Zij beginnen in plaats van hun gewonen ruilhandel te drijven, ook de vreemdelingen reeds vijf francs en tien sousstukken in betaling van de door hen geleverde producten af te vragen, ofschoon de meesten nog altoos meer op eene inruiling tegen pijpen en tabak gesteld zijn, waarop oud en jong, vrouwen en kinderen niet uitgezonderd, letterlijk verzot zijn.

Het is te bejammeren — voegt de berigtgever van het blad er bij — dat de Caledoniers alles aan hunne liefhebberij tot tabakrooken ten offer brengen, en wanneer men in het oog houdt, hoezeer het bij hen heerschend communismus daartoe medewerkt, is het ligt na te gaan, dat er eene geheel andere orde van zaken moet ontstaan, eer zij zoover te brengen zijn, dat zij in plaats van de pijp, het een of ander werktuig ter hand nemen. Wie zich door vlijt of geoefendheid eenigen rijkdom verwerft, komt bij zijn stam in aanzien; hij kan zelfs tot den rang van opperhoofd opklimmen, doch in alle geval ziet hij zich, door het eenmaal gevestigd gebruik, genoodzaakt tot zijne laatste bezittingen aan zijne stambroeders mede te deelen. Wie zich hiertegen zou durven verzetten, zou zonder twijfel niet slechts onlusten, maar zelfs een algemeenen oorlog onder de verschillende stammen te weeg brengen, en geen wonder dus, dat de Caledoniers, zoowel als de meeste Polynesiërs, aan tabak boven andere dingen de voorkeur geven, omdat zij daarvan voor zich zelven meer genot kunnen hebben, door die eenvoudig op te rooken, eer zij door anderen kunnen genoodzaakt worden, hun aandeel er van af te staan. Intusschen heeft het verkeer met de Europeanen reeds zulk een merkbaren invloed op die natuurmenschen gehad, dat zich van de nu voortdurende aanraking met de Franschen de beste resultaten voor hunne beschaving en ontwikkeling doen verwachten.

De regering der Vereenigde Staten heeft onder anderen aan den keizer van Japan ten geschenke gegeven een kleinen spoorweg en een elektrischen telegraaf. De laatste is door een Japansch ingenieur opgesteld en werkt volmaakt over een afstand van vijf mijlen. De keizer was zoo voldaan over deze uitkomst dat hij bevolen heeft de provincien Gokinai, Tokaido Fekou-ro-Koudou, Sanyodo en Saikaido in telegrafische gemeenschap met de hoofdstad Yeddo te brengen. Een te Simoda gevestigd Amerikaansch huis heeft reeds aan de Japansche regering voorstellen gedaan voor den verkoop van het daartoe benoodigd materieel.

Overigens schijnt het thans zeker, dat de keizer tot de afschaffing of liever hervorming van de in 1614 door keizer Daï Fusanna tegen de Christenen uitgevaardigde edicten besloten heeft. Voortaan zullen dus in de havens van Japan geaccrediteerde agenten van vreemde mogendheden een of meer geestelijken ten behoeve van zich zelven en hunne landgenooten kunnen medebrengen.

Te Munchen bevindt zich de voormalige onderofficier der Beijersche artillerie, Wilhelm Bauer, die als majoor bij de Russische marine is geplaatst. Voor eenige jaren had hij een nieuw soort van duikerschip uitgevonden, dat later door de Russische regering voor de som van 20000 zilv. roeb. gekocht werd. Naar hij verzekert, heeft bij hiermede reeds 18 onderzeesche reizen gedaan en was reeds tot op den bodem der zee nedergedaald. Hij beweert dat men door middel van zijn duikerschip de grootste oorlogsschepen zou kunnen in den grond boren.

De toestand der Turksche finantien geeft aan vele dagbladen stof tot beschouwingen, die alles behalve gunstig uitvallen. Met die finantien is het zoo treurig gesteld, dat voor als nog geen uitzigt op herstel bestaat. Eene grondige hervorming in alle takken van bestuur is dringend noodig, maar het middel daartoe moeijelijk te vinden. Eerst toch behoort de bevolking meer verlicht en beschaafd te worden maar dit zal zij nooit zoolang zij meent alles te weten wat noodig is voor haar materiëel en intellectuëel geluk. Het is zeer ongelukkig voor Abdul Meschid, dat hij zijn volk wenscht te

veredelen en te verbeteren, zonder eenig uitzigt te hebben hierin te kunnen slagen, dat hij zich naar den wil der vreemde mogendheden moet voegen en duidelijk inziet, dat hij door de éene ondersteund wordt, alleen opdat hij niet de buit der andere zou worden. In één woord: hij weet niet hoe hij tot zijn doel zal komen en indien hij ook al de middelen hiertoe mogt kennen, het ontbreekt hem aan magt om die te gebruiken. Hij heeft niet eens geweten, hoe slecht het met Turkije's finantien stond, en nu het hem thans bekend is, ziet hij zich bijna niet in staat die te verbeteren.

Geen land zoude in dit opzigt beter kunnen staan dan Turkije, want het heeft onuitputtelijke hulpbronnen en bijna geene schulden. Maar deze hulpbronnen leveren bijna niets op, en van dat weinige komt naauwelijks iets in handen der regering. De heffing der belastingen geschiedt op eene wijze, dat zij die bronnen verstopt en dikwijls geheel vernietigt. De belastingen drukken voornamelijk op den handel en doordien zij den uitvoer bezwaren, vernietigen zij den ijver voor de productie der voor den uitvoer bestemde voortbrengselen. De boer verbouwt niet meer dan hij zelf noodig heeft en de vruchtbaarste landerijen, ja zelfs geheele landstreken blijven braak liggen. Daarbij komt het volslagen gebrek aan bruikbare wegen om de producten aan de markt te brengen, de onzekerheid van den eigendom, het gevaar van rijk te zijn, de knevelarijen, waaraan ook de niet-Turken bestendig zijn blootgesteld. Dit alles heeft natuurlijk ten gevolge, dat Turkije, 't welk de korenschuur voor half Europa kon zijn, dat Europa overvloedig van zijde, metalen, olie en zoo vele andere producten kon voorzien, thans in vele opzigten van andere staten afhankelijk is.

———

Men wil weten dat de Engelsche regering eene medaille zal laten slaan, ter nagedachtenis aan de expeditie tegen China. Alle Fransche en Engelsche officieren, soldaten en manschappen, die aan deze expeditie deel genomen hebben, zullen die medaille verwerven.

Burgerlijke Stand.

Van den 15n. tot den 21sten October 1858 zijn alhier ingeschreven als overleden:

Den 16den, Dido de Montel, wed. Zeger Wijers, 49 jaren, 9 m. en 2 w. Idem, Frederik, zoon van Pierre Francois Joseph van Soutrann, en van Anna Jacoba Richardson, een half uur. Den 17, Jacob Mozes Jessurun, weduwenaar van Ribca Jessurun, 64 jaren. Den 18den, Johanna, dochter van Maria Johanna Samson, 10 jaren en 7 w. Den 19, Opgilder, 18 j, Jager bij het Batt. Jagers No. 27. Idem. Pieter Harrevelt, 54 jaren. Den 21, .. Liedke, 33 jaren, Jager bij het Batt. Jagers No. 27.

Producten-Handel.

Bij Inschrijving verkocht:

KAKAO. Den 21sten dezer, van Plant. *Concordia*, p. m. 17,000 pond a 21,56 cts.

Scheepvaart.

VERTROKKEN.

Den 21sten, de kol. schroefstoomboot *Paramaribo*, kapt. J. F. Meijer, naar Demerarij. Passagier: de Minderj. M. Benjamins.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Wilhelmina, kapt. Klint, adres bij C. J. Leijsner.

Eliza, kapt. Visser, adres bij M. J. Polak.

Stad Stavoren, kapt. Hoeksstra, adres bij M. M. Curiel.

Cuba, kapt. Eijlers, adres bij F. P. Bouguenon.

Suriname, kapt. P. Reijntjes, adres bij J. Gisius.

Willem en Carel, kapt. N. D. Steenveld, adres bij H. Degenhard.

Triton, kapt. Duinker, adres bij J. Gisius.

Josephina Bernardina, kapt. A. F. Bos, adres bij J. Gisius.

Amsterdam, kapt. Wehdemeijer, adres bij H. Degenhard.

ADVERTENTIEN.

AANBESTEDING bij inschrijving, tot de levering van:

Diverse *SLAVEN*-PROVISIEN en Plant. BENOODIGDHEDEN,

gedurende de eerst volgende *zes* maanden, voor de Plantaadjen *Zorg en Hoop*, *Bleijendaal*, *Potribo* en *Hazard*.

Ingevolge lijst en voorwaarden ter *visie* liggende ten Kantore van den eersten ondergeteekende, alwaar de inschrijvings-billetten worden aangenomen en geopend op MAANDAG den 25n. dezer, des voormiddags om 10 ure, met vrijlating aan de inschrijvers om daarbij tegenwoordig te zijn.

Paramaribo, den 22 October 1858.

J. FROUIN qq.
W. HUMPHREIJS qq.

[12140]

Worden te huur verlangd om op plantage werkzaam te zijn: **eenige TIMMERKNECHTEN**, hetzij *vrijen of niet-vrijen*.

(12239) P. C. MAY.

De Onderwijzer **N. van MEERTEN**, zal den 1n. Nov. e. k. zijne **SCHOOL** openen in het Huis aan de *Watermolen straat*, het laatst bewoond door den WelEd. Heer C. DE JONGH. (12142)

De ondergeteekende berigt bij deze dat zijne SCHOOL gevestigd is in het huis aan de *Zwartenhovenbrug Straat* La. D No. 181, het laatst bewoond door den Heer DOM. O'FERRALL, en beveelt zich aan tot het geven van lager onderwijs en aannemen van Kinderen in den KOST.

Paramaribo, den 22 October 1858.

[12428] J. P. C. UCKERMAN.

BAKKELJAAUW, Haring, *Manheden, s.f. Blom*, Clear, Mess, Prime Mess, prime en Shoulder SPEK, Hammen, *Beschuit*, gepek. Visch, (pickled Bass), Mess Vleesch, *Reuzel*, Spermacetie-, Compositie- en Smeerkaarsen, Zeep, Tabak, *Pik*, Teer, *Harpuis*, *Breeuwwerk*, Val-Axen, Molensmeer, *ZOUT*, *anderhalf* dms. en *een* dms. P. p. en W. p. Planken, *Wormmixture*, SPERM. OLIE in VATEN, enz., enz.

Verkrijgbaar bij

[12141] W. J. RIETSTAP.

De Pillen van Holloway,

gebruike men voor zinkingen jicht en aangezigtspijn, enz.

Mejufvrouw Harriet O'Donnel, grondeigenaresse te Plijmouth, in de Uniestraat aldaar woonachtig, verklaart in eenen brief aan den professor Holloway, gedagteekend 10 November 1856, dat zij sedert vijf jaren onderhevig was aan menigvuldige aanvallen van aangezigtspijn en zinkingen; de verschillende gebezigde middelen waren zonder gevolg gebleven. Haar gestel werd daardoor ondermijnd, en zij was eindelijk buitengewoon verzwakt. In dezen beklagenswaardigen toestand werd haar aangeraden, de pillen van Holloway te gebruiken, en nadat zij eenigen tijd daarin volhard had, verminderde hare smarten allengs, en eindelijk was zij geheel hersteld.

———

Deze **PILLEN** zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrug straat*, a *f* 1 en *f* 3. (12424)

CORRESPONDENTIE.

Het stuk geteekend *X*, te laat ingekomen zijnde, zal in ons volgend nommer behandeld worden.

Gedrukt bij **J. C. Muller Az.**

Het Abonnement is per jaar . . . *f* 20—
voor zes maanden . » 11—
» drie » » 6—
Voor elk afzonderlijk nommer
der Courant » —25
De prijs der Advertentien is per regel » —25